

den Forskel er gjort dér ud fra den Betragtning, at de almindelige Bagerbutikker jo forhandler en hel Del Brødsorter, som paa en hvilken som helst Tid af Dagen er en Nødvendighedsartikel, og som der derfor bør være Mulighed for at komme i. Besiddelse af; man bør indtil Kl. 8 kunne erhverve et Rugbrød, medens man ikke har ment, at det i samme Grad var fornødent at kunne skaffe sig en Konditorkage indtil Kl. 8, dér maatte man jo nok kunne disponere inden Kl. 4. Naar saa det ærede Medlem siger: saa vil det altsaa sige, at Bagere, som har Konditorkager, maa sælge saadanne til Kl. 8, men Kagebagere ikke længere end til Kl. 4, saa siger jeg: Ja vel, dergennem opstaar der en Inkonsekvens, men vi har jo lært tilstrækkeligt af de Regler, vi hidtil har haft, og som har tilladt forretningsdrivende at sælge visse Varer helt frem til Kl. 11 om Aftenen, medens Salg af andre Varer, som de havde i deres Forretning, skulde være udelukket allerede fra Kl. 6 om Eftermiddagen. Jeg tror, det har ført til uheldige Konsekvenser, det har været saamuligt at overvaage, at Misbrug ikke her skete, at den Adkomst, som her bliver givet Bagere til i Tiden fra Kl. 4 til 8 om Søndagen at sælge visse Varesorter, som Kagebagerne jo i visse Tilfælde ogsaa forhandler, men ikke maa sælge, i Realiteten, betyder uhyre lidt.

Det ærede Medlem Hr. Heilesen var saa inde paa, at Fiskefartøjer og forbisejlende Skibe under Punkt h. i § 2 er undtaget fra Lovens Bestemmelser, og derom sagde det ærede Medlem: Hvad vil det sige, „et forbisejlende Skib“? Ja, „et forbisejlende Skib“ vil sige et Skib, som enten paa Red eller i Havn søger at komplettere sin Beholdning for at fortsætte sin Rejse. Dette er et forbisejlende Skib, og naturligvis maa det være saaledes, at Skibets Ophold i den vedkommende Havn ikke strækker sig væsentligt ud over den Tid, som er fornøden til at foretage saadan Komplettering. Men det er en klar Sag, at her kan man risikere Misbrug. Jeg er fuldt ud paa det rene med, at et Dampskib kan lægge sig udenfor Korsør og rekvirere Kul for at fortsætte sin Rejse en Søndag Formiddag Kl. 10; men naar dette Køb og Indladningen af Kullene er afsluttet maaske Kl. 12 Middag, finder man det maaske af den ene eller den anden Grund bejligere at blive liggende til Mandag Formiddag, inden man fortsætter til Østersøen. Ja, det kan ingen forhindre, men jeg kan heller ikke tænke mig, at det ærede Medlem, som lader sig lede af dette Storsyn, som det sam-

fundsmæssige dikterer, i Virkeligheden skulde mene, at man ud fra Muligheden for et saadant Misbrug skulde søge at hindre det, som i og for sig er det rimelige: at saadan Forsyning kan finde Sted.

Der er ogsaa talt om det uheldige i den Maade, paa hvilken Deling af Bøder her kan finde Sted, og det kan gerne være, at det, naar man vil diktere en Bøde paa 10 Kr., er ubekvem, at den skal deles i 3 Dele. Men det er da endelig overkommeligt, og synes man, at det skal være saadanne kønne runde Tal, nu vel, saa beror det paa Dommerens Humør, om han vil forandre de 10 Kr. til 9 Kr. eller til 12 Kr., og jeg vil haabe, at Dommeren ikke af Hensyn til det lille Regnestykke, han her stilles overfor, vil blive saa gnaven i Sind, at han altid vil gaa op, men vil lade sig lede til den rimeligere Bøde, som man saaledes kan tredele, nemlig ud fra den Betragtning, at mange af de Forseelser, her er Tale om, i Virkeligheden ikke rammer Samfundet synderlig stærkt.

Jeg skal, som sagt, i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget. Jeg har været fuldstændig belavet paa, at det ved Behandlingen af det foreliggende Lovforslag vilde gaa, som det er gaet ved Behandlingen af alle de Lovforslag til Ordningen af dette Spørgsmaal, som hidtil har foreligget her paa den høje Rigsdag, at Bedømmelsen vil komme til at ske ud fra helt forskellige Principper, og at man derfor saa at sige fra den første til den sidste Stavelse gennem de forskellige Taleres Ord gennemkritiserer det foreslaaede. Det kan ikke undre mig. Men naar denne Kritik dog, som sagt, slaar sig til Taals med og erklærer sig rede til at tage Sagen saaledes, som den foreligger, ja, saa beder jeg om deri at maatte faa Lov til at se en Tilkendegivelse af; at det er en Mellempoportional mellem modstridende Interesser, som her er fundet, og som man til syvende og sidst fra de forskellige Sider kan være vel tjent med; og dette takker jeg for.

H. P. Hansen (Randers Amt): Der skal en bred Ryg til at bære gode Dage, hedder det. Den megen Virak, der er strømmet den højtærede Minister i Møde fra de fem Ordførere, har gjort ham overmodig, og vi kender alle, hvorledes det gaar, naar Ministeren bliver overmodig her i Tinget, saa siger han Ting, som ikke lyder godt. Den højtærede Minister var saa glad for Tilslutningen til det Lovforslag, som han dog gennem hele den Tale, han nu sidst har holdt, erkendte var inkonsekvent og ulo-